

Vinařský „Oscar“ pro anglické vinařství Ridgeview

Když se přes Lamanšský průliv blížíte k jižním břehům Anglie, pozdraví vás z dále jako první bílé křídové útesy. Pokud více poznáte anglická šumivá vína, pak se na sedimentální druh jemnozrnného vápence bělavé barvy, který vznikl rozpadem schránek mořských organismů, budete dívat nejen jako na zajímavý přírodní úkaz a symbol anglického pobřeží, ale připomene vám i jeden z důležitých atributů dnešní kvality anglických, především šumivých vín.

Soutěž International Wine & Spirit Competition (IWSC) je odborníky považována za mezinárodní měřítko kvality, je mimořádně vlivná nejen po Evropě, ale i po celém světě. I proto se nejvyšší ocenění v této soutěži často nazývá „vinařský Oscar“, a pokud některé vinařství kdekoliv ve světě získá jakékoliv ocenění IWSC, pak je zcela jistě vystaví na nejčestnější místo ve své síni slávy. Nyní si takto „vyzdobili svoji síň“ ve vinařství Ridgeview: poprvé za 50 let existence IWSC se stalo, že v kategorii nejlepší vinařství roku (World's Best Winemaker International) získalo tento titul anglické vinařství – Ridgeview z jihoanglického Sussexu.

Sami angličtí vinaři přes nesporné úspěchy posledních let mluví o své vinařské oblasti jako o zemi tradicemi a historií velmi mladé. Je pravda, že vinařskému světu nabídli svá vína poměrně nedávno, ale pokud bychom pátrali v historii království Velké Británie, pak bychom se dopracovali k obdobným výsledkům jako jinde

Samuel Pepys stál dlouhá léta v čele britské admirality a jeho deník patří k nejdůležitějším pramenům dějin Anglie v 17. století – zmiňuje se samozřejmě i o vinnu.

Největší vinice v Anglii (265 ha Denebies Estate) na křídové půdě na chráněných jižních svazích v srdci Surrey

ve „staré dobré Evropě“. V bývalé římské provincii Britannia, která byla pod vládou Říma až do roku 407, bylo víno každodenní záležitostí, což přesvědčivě dokládají nálezy amfor a pohárů na víno z archeologických průzkumů římských vil, větších domů a vojenských táborů na území dnešní Velké Británie. Zajímavé je, že římský historik Tacitus, jehož dílo je považováno za vrchol antického historiografického písemnictví, prohlásil, že klima této římské provincie není vhodné pro pěstování révy vinné a každý pokus tu bude neúspěšný. Slovný historik a oblíbený římský konzul tehdy nemohl tušit, že „pokusy“ po téměř dvou tisících let budou naopak velmi úspěšné. Přes Tacitovy názory se vinice přece jen vysazovaly, ale k většímu rozšíření došlo až ke konci 4. století n. l. kdy se začalo v zemi šířit křesťanství. Také proto britská historie klade počátky místního vinařství až do doby normandského vévody Viléma I. Dobyvatele (1027–1087). Ten přivedl do země mnichy s dostatečnými znalostmi výroby vína, které uměli ocenit nejen řádoví bratři, ale i jeho vojáci a celý

dvůr. Jako anglický král od roku 1066 také nechal pořídit první soupis pozemkového majetku nazvaný Domesday Book (Kniha posledního soudu), kde je již zmíněno 42 vinic patřících klášterům nebo šlechtě. Za nejdůležitější oblasti pěstování révy vinné jsou v tomto soupisu označeny jiho-východní pobřežní části a oblasti zahrnující Somerset, Gloucestershire, Herefordshire a Worcestershire.

V následujících stoletích však doba vínu nepřála: těžké morové rány ve 14. století dramaticky snížily počty obyvatel a vyvolaly velké změny i v samotném zemědělství. Podobnou „ranou“, tentokrát ale správně, se stal rok 1536, kdy byly zrušeny kláštery a noví vlastníci klášterní půdy již práci ve vinici tolik nakloněni nebyli. Navíc, a současná věda to potvrzuje, se v připomínaných letech značně změnily klimatické podmínky pro pěstování révy vinné: počasí bylo po delší čas velmi vlhké a mnohem chladnější než obvykle. K určitému oživení došlo až v 17. století, kdy slavný britský bo-

Klimatické změny sice umožnily výsadbu nových vinic, ale vinaři v Sussexu jsou připraveni i na „rozmary“ místních podmínek.

tanik John Tradescant zasadil na panství svého zaměstnavatele lorda Salisburyho v Hertfordshire 20 000 keřů. Také zahradník krále Karla II. John Rose nejen vysázel nové vinice v královských zahradách v St. James, ale napsal na svou dobu velmi moderní pojednání o pěstování révy vinné, o otázkách výběru lokality a odrůd, o pracích ve vinici atd.

Výrazně se na tomto oživení podepsal i bohatý statkář a průmyslník lord Bute, který vyslal svého zahradníka Pettigrewa roku 1873 do Francie, aby se tam naučil, jak pěstovat révu vinnou a samozřejmě dělat i dobré víno. Jeho vinice v místech u Castel Coach, kde byly vysázeny první keře přivezené z Francie, existují dodnes. V další historii ostrovního vinařství se v polovině 20. století objevily hned tři výrazné osobnosti. Tou první byl Ray Barrington Brock, který v Oxted v Surrey založil výzkumnou stanici, kde v průběhu 25 let otestoval 600 moštových odrůd a vytvořil „sbírku“ odrůd, které se staly nejdůležitějšími pro anglický a velšský vinařský průmysl.

Také Edvard Hyams je považován za jednoho z otců renesance vína ve Velké Británii, a to především díky své přebohaté

publikační činnosti: jeho první kniha *The Grape Vine in England* z roku 1949 je považována za mezník britské vinařské literatury, podobně je hodnoceno i velmi cenné dílo o dvaceti kapitolách *Vineyards in England* vydané o čtyři roky později. Ještě krátce před svojí smrtí v roce 1977 napsal ve svém posledním článku, že „není

pochyb o tom, že anglická vinice vysázená na příhodných místech může dát bílá vína srovnatelná s těmi nejlepšími ve světě“.

Za třetího z „otců“ anglického vinařství je považován entomolog a ekonom George Ordish, který si ve světě vína získal jméno jako odborník v boji proti chorobám

Vévodkyně z Cornwallu nedávno otevřela v Sussexu anglické vinařské výzkumné středisko Rathfinny Research Winery. Vinařství bylo nominováno jako Nej... prestižním Royal Institute of British Architects.

a škůdcům révy vinné. Pracoval na mnoha místech ve světě a po dlouhý čas i ve francouzské Champagni. Po návratu do rodného Kentu si uvědomil půdní i klimatickou podobnost rodného hrabství s proslulými oblastmi Champagne a na toto téma napsal řadu publikací, které dnes stojí na počátku velmi úspěšných anglických šumivých vín.

Samozřejmě že znalosti, odborné publikace a víra v úspěch byly prvním krokem tohoto přelomového historického období, tím druhým se stal „Hambledon“, což je vinice v Hampshire, kterou nechal vysázet generál, sir Guy Salisbury-Jones. Tehdy to byla odrůda Seyval Blanc (později tři tradiční šampaňské odrůdy) a vinice se stala první opravdu komerční vinicí v Anglii. První ročník nesl označení 1954 a ve Velké Británii vyvolal ohromný zájem: název „Hambledon“ se brzy stal synonymem anglických vín.

Přestože rozšiřování anglických vinic šlo podle zastánců anglických vín až „žalostně pomalu“, první komerční krok k tomu, aby Anglie a Wales byly zařazeny mezi vinařské země, byl udělán. Za další krok lze považovat rok 2013, který je považo-

Šumivé víno v Anglii bude možná nabízeno jako „kentské“ či „sussexské“, někteří výrobci mají na svých etiketách již uvedeno „Britannique“.

ván za zlomový i pro první společnou účast britských vinařů na světovém veletrhu ProWine v Düsseldorfu. Vystavujících šest vinařství (The Bolney Estate, Chapel Down,

Gusbourne Estate, Hattingley Valley Wines a Ridgeview Wine Estate) nabídlo pod hlavičkou English Wine Producers (EWP) velmi utěšený a přesvědčivý obraz kvality anglických vín. Tehdy to byl pro mnohé z návštěvníků obraz velmi překvapivý.

Vinařské království Velké Británie v 21. století

Anglické šumivé víno se dnes díky klimatickým změnám hrdě staví vedle svých původně šampaňských vzorů. Sami Angličané jdou v hodnocení ještě dále a tvrdí, že jejich vína mohou být i lepší. Pochopitelně se chlubí úspěchy svých vín na mezinárodních soutěžích a především „slepou degustací“, která proběhla v roce 2016. Tam se vína ochutnávala bez označení původu a na soutěži Sommelier Wine Awards získala šumivá vína z Anglie sedm zlatých medailí, Francouzi „pouhých“ šest. Nutno dodat, což Angličané rovněž nikdy neopomenou, že v následujícím roce se tyto lichotivé výsledky opakovaly. Je pravda, že anglické vinice jsou v době již nepopiratelných změn klimatu hodnoceny v některých ohledech lépe než ty francouzské, a pokud půjde vše podle

Inzerce

Bylo to v roce 1995, kdy Mike a Chris Roberts založili své vinařství v poměrně chladném a „neprověřeném“ klimatu jižní Anglie.

ambiciózního britského plánu, stane se Anglie v příštích letech jedním z předních výrobců šumivých vín. Je možné, že tradiční šampaňské bude nazýváno „kentské“ či „sussexské“, někteří výrobci mají na svých etiketách uvedeno „Méthode Britannique“. Jiní názvem „Merrett“ připomínají jméno anglického lékaře a vědce, zakládajícího člena Královské společnosti, Christophera Merretta, který již v roce 1669 jako první zmínil záměrné používání cukru k výrobě šumivého vína, čímž v podstatě popsal proces druhotného kvašení v láhvi. Navíc v láhvi, která díky anglickým sklářům byla silnější než ty francouzské a odolala velkému tlaku v láhvi. Angličané pochopitelně dodávají, že to bylo o třicet let dříve, než v benediktinském opatství Hautvilliers proslulý Dom Pérignon „vynalezl šampaňské“. Ať historie přifkne prvenství vědomé výroby šumivého vína tam či onam, to, co bylo ještě nedávno na britských ostrovech považováno za výstřednost, je dnes popisováno přímo v růžových barvách. Anglická vína dosahují své kvality díky vyhlášené anglické pečlivosti, dodejme i francouzským zkušenostem, klimatickým změnám a vynikajícím půdním podmínkám velmi podobným těm v Champagni. Také proto, jak jsme v úvodu již zmínili, se při cestě přes „kanál“ dnes díváme na bílé křídové útesy jižního pobřeží jinými očima – očima vinaře. To vše dává místním šumivým vínům vynikající kvalitu, kterou sami vinaři popisují jako

výjimečnou svěžest danou pikantní kyselinkou s podmanivými minerálními tóny.

Dnes podle údajů WineGB 2019 je v Anglii a Walesu na 2 500 ha vinic, které obhospodařuje více než 160 vinařství. WineGB je národní vinařskou asociací, která vznikla 1. září 2017 sloučením UKVA (United Kingdom Vineyards Association) a Sdružení anglických výrobců vína (EWP). Společnost WineGB zastupuje a závidění-

hodným způsobem podporuje sedm regionálních asociací: písčné oblasti východní Anglie, region Mercian, nedůležitější jihovýchodní Anglii s vyhlášenými nejteplejšími a nejsuššími polohami v Kentu a Sussexu, jihozápadní Anglii, Chilterns, Wales a Wessex.

Vzhledem k velkému zájmu o šumivá vína dominují na anglických vinicích především klasické odrůdy Chardonnay a Pinot Noir, velmi často jsou vysazovány odrůdy Bacchus, Müller-Thurgau (a jeho kříženec Reichensteiner) či hybridní Seyval Blanc. Měli bychom připomenout, že na úspěchu anglických vín se svým způsobem podílí i již zesnulý pan profesor Vilém Kraus. Mezi desítkou nejvíce vysazovaných odrůd totiž najdeme i červenou odrůdu Rondo. Tu v 60. letech minulého století vyšlechtil v tehdejší Československu právě prof. Kraus. Později ji nabídl Dr. Helmutu Beckerovi pro další práci ve šlechtitelské stanici v německém Geisenheimu. Proto byla uváděna nejdříve jako Gesenheim, v Irsku pak jako Amurensis Walk a v roce 1999 pod názvem Rondo. Jedná se o velmi ranou odrůdu s vysokou odolností vůči mrazům a plísním. S vínem čistě z této odrůdy dokázalo anglické vinařství získat zlatou medaili na International Wine Challenge a Rondo je i jednou z odrůd vysazených předloni na první vinici ve Skotsku. Je opravdu pěkné připomenout si v „hrdém Albionu“ tento odkaz nestora českého vinařství.

Simon Roberts, hlavní enolog, vede podnik se svou sestrou Tamarou.

Pro celou rodinu se trofej IWSC stala nesmírně důležitým momentem historie vinařství.

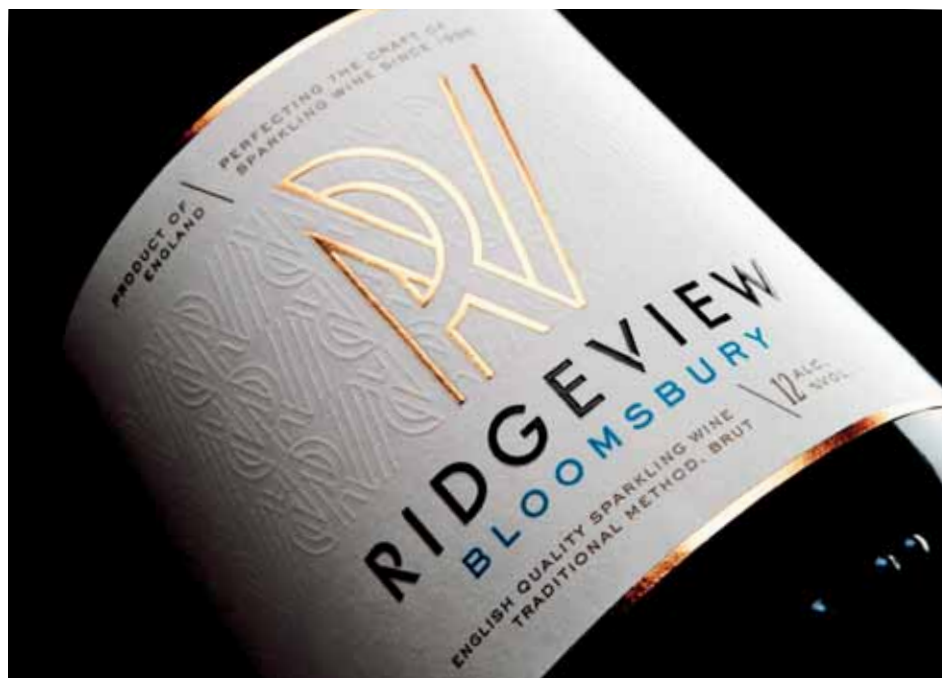
Klíčovou roli na úspěchu anglického vinařství bezesporu hraje prestižní Plumpton College (původně Plumpton Agricultural College) ve východním Sussexu, která je popisována jako „Centrum excelence Spojeného království ve vzdělávání, školení a výzkumu v oblasti vína“. Katedru vinařství a enologie v tomto roce převzal Dr. Gregg Dun (DPI Victoria, University of Melbourne, National Wine and Grape Industry Center v australském městě Wagga Wagga atd.): „Chtěl bych nabídnout vysoce kvalifikovanou odbornou pracovní sílu, a podpořit tak náš rychle se rozvíjející a vzrušující vinařský průmysl. Abychom toho dosáhli, nabídneme strategii pro aplikovaný výzkum tak, aby se Plumpton Wine Division stal jedním z nejlepších vinařských center ve světě.“ Dodejme, že již dnes je desetihektarová vinice komerčního školního vinařství Plumpton Wine Division považována za jednu z nejintenzivněji studovaných vinic na světě, vysoce jsou hodnocena i připojená výzkumná pracoviště, laboratoře a oddělení smyslového hodnocení. Neměli bychom rovněž zapomenout, že vévodkyně z Cornwallu nedávno otevřela rovněž v Sussexu anglické vinařské výzkumné středisko Rathfinny Research Winery, které rovněž na nejvyšší úrovni nabízí vzdělání v oboru enologie a vinnictví. Při jednom z velkých představení anglických šumivých vín prohlásil Tom Stevenson, autor Světové encyklopedie vín: „Nejlepší vína této degustace demonstrují nádherně vzrušující poten-

ciál anglického šumivého vína, protože pokud jsou tak dobrá dnes, když jsou dělána z hroznů poměrně mladých vinic a nejsou tu žádná vyzrálá vína starších ročníků, pak si představte jaká mohou být vína z příštích, lety dobře zavedených vinic a ze zásob vybraných starších ročníků třeba takových vín, jako jsou Exton Park, Hattingley Valley a Hambledon v hrabství Hampshire, Chapel Down, Gusbourne a Hush Heath v Kentu nebo Ridgeview a Nyetimber v Sussexu, kde to vše někdy před 30 lety začalo!“

Na návštěvě ve vinařství Ridgeview

Když v roce 1969 Anton Massel, tehdy profesor enologie a ředitel Department of Viticulture and Enology na univerzitě v kalifornském Davisu, IWSC zakládal, měl v úmyslu vytvořit soutěž, která by byla založena nejen na organoleptickém úsudku hodnotitelů, ale vyžadoval také, aby všechna vína prošla chemickou analýzou. Proto dnes proces hodnocení probíhá ve dvou částech: první je slepá degustace a pak následuje podrobná technická analýza nezávislou laboratoří. Navíc má IWSC své vlastní sklepy, kam se vejde více než 30 000 láhví, vlastní degustační místnosti a lety prověřený personál. Samotná soutěž probíhá po dobu delší než šest měsíců a vína hodnotí 250 odborníků z celého světa, z nichž se mnozí mohou pochlubit ve světě vína titulem nejvyšším – Master

Ridgeview Merret Bloomsbury získalo titul nejlepšího šumivého vína na světě.

of Wines. Vážnost celé soutěže podtrhuje i výběr prezidentů pro jednotlivé ročníky. Mezi nimi jsou například jména, jako jsou Robert Mondavi, Marchese Piero Antinori, Robert Drouhin, Marchese Leonardo Frescobaldi, Jean Hugel, Paul Simington či Prinz Michael zu Salm-Salm. Za 50 let je to hodně slavných jmen, desítky osobností, které se po skončení svého funkčního období stávají členy poradního výboru.

V tomto roce si s veškerým „úskalím“ soutěže nejlépe poradili ve vinařství Ridgeview. Jeho současnou „tvář“ je po studiích na Wine Business (Plumpton College) Brandon Barnham. Využili jsme nabízené příležitosti a jeho prostřednictvím jsme rodině zakladatele vinařství Mika Robertse, který mimo jiné získal britský řád MBE (Member of the Most Excellent Order of the British Empire) za přínos anglickému vinařství, položili pár otázek.

Poprvé v historii prestižní International Wine & Spirit Competition (IWSC) byl jako World's Best Winemaker International vybrán anglický výrobce – vaše vinařství Ridgeview. Jak jste tuto zprávu přijali?

V Ridgeview jsme byli všichni naprosto nadšeni. Tady máme IWSC ve velké úctě, a to od doby, kdy děláme víno. Již dvakrát se nám podařilo zvítězit v soutěži Best Bottle Fermented Trophy a stali jsme se i nejlepším anglickým vinařstvím roku. Když jsme se v listopadu zúčastnili této

prestižní soutěže IWSC, tak trochu jsme doufali, že bychom anglickou trofej mohli opět získat, ale ani jsme se neodvážili snít, že bychom mohli být v tak obrovské konkurenci jmenováni nejlepším světovým vinařstvím. Ani když jsme uviděli výsledky, nemohli jsme uvěřit, že jsme byli zařa-

zeni na prestižní seznam nejlepších výrobců světa. Pro celou rodinu se trofej IWSC stala nesmírně důležitým momentem naší historie a každý z vinařství je nesmírně hrdý, že se na tomto úspěchu mohl svou prací podílet. Samozřejmě to vše bylo pro Ridgeview úžasné pocitově, ale nijak netajíme, že to bude přínosné po všech stránkách – tedy i obchodních. Jsme stále mladá vinařská oblast, takže pokaždé, když jeden z nás, ať jsme to my tady v Ridgeview, či kdokoliv jinde v Anglii, získá jakékoliv větší mezinárodní ocenění, povzbudí to každého vinaře. Pomůže to i v očích spotřebitelů. I v tak mladém oboru, jako je ten anglický, jsme se naučili, že jsme mnohem silnější jako kolektiv. Proto jsme všichni společně tento úspěch oslavili.

Ridgeview je rodinné vinařství, můžete jej alespoň krátce představit?

Tamara Roberts ze druhé generace je generální ředitelkou celé společnosti Ridgeview. Podnik vede v úzké spolupráci se svým bratrem Simonem Robertsem. Simonova manželka Mardi Roberts je ředitelkou komunikace v Ridgeview a technickým ředitelem je Tamařin manžel Simon Larder. Christine Roberts (spoluzakladatelka s Mikem Robertsem

Ridgeview je rodinné vinařství v tom nejlepší smyslu.

(1943–2014)) zůstává v pozici manažera a je členkou představenstva. Ridgeview dále zaměstnává 30 zaměstnanců ve vinicích, sklepech a v různých službách.

Kdybychom se v čase vrátili do roku 1995, kdy Mike a Chris Roberts založili své vinařství, tak je nabílední otázka: co je vedlo k tomu, že se v poměrně chladném a „neprověřeném“ klimatu jižní Anglie rozhodli dělat víno?

Mike a Christine Roberts měli velmi úspěšnou počítačovou společnost a během let získali i velmi „přátelský“ vztah k vínu, především k tomu šumivému. Když v 80. letech prodali svou IT společnost, byla jejich první myšlenka na získání nějakých vinic ve Francii, kde by se k vínu dostali hodně blízko. Na druhé straně se jim ale nechtělo opustit Anglii. Proto se Mike obrátil na odborníky, aby zjistil, zdali by se i v Anglii dala dělat dobrá vína. Stále měl na mysli klimaticky nejbližší vinařskou oblast – francouzskou Champagne. V té době většina anglických výrobců vysazovala především německé odrůdy, ale Mike se rozhodl v příhodných podmínkách jižní Anglie v Sussexu pro „francouzský vzor“ s tím, že bude

dělat šumivá vína, která by tam v dlouhém vegetačním období mohla vyniknout vysokou koncentrací a zároveň potřebnou přirozenou kyselostí. Původně jsme vysázeli základní šampaňské odrůdy: tři klony odrůd Chardonnay, Pinot Noir a Pinot Meunier na třech různých podnožích.

Čím je oblast na úpatí South Downs v Sussexu tak výjimečná pro víno?

Ridge, který zahrnuje naše vinice, chrání nás před mořem a podporuje mikroklima ve vinici s pozitivně horkými teplotami v létě. Křídové a jílové půdy, které tvoří South Downs, jsou velmi podobné těm v Champagni a i tady dokonalým terroirem pro výrobu šumivých vín. Sussex je také uznáván jako jedna z nejslunnějších a nejteplejších oblastí v Anglii, klasifikovaných jako „námořní klima“, s průměrnými srážkami typicky mezi 600–850 mm ročně.

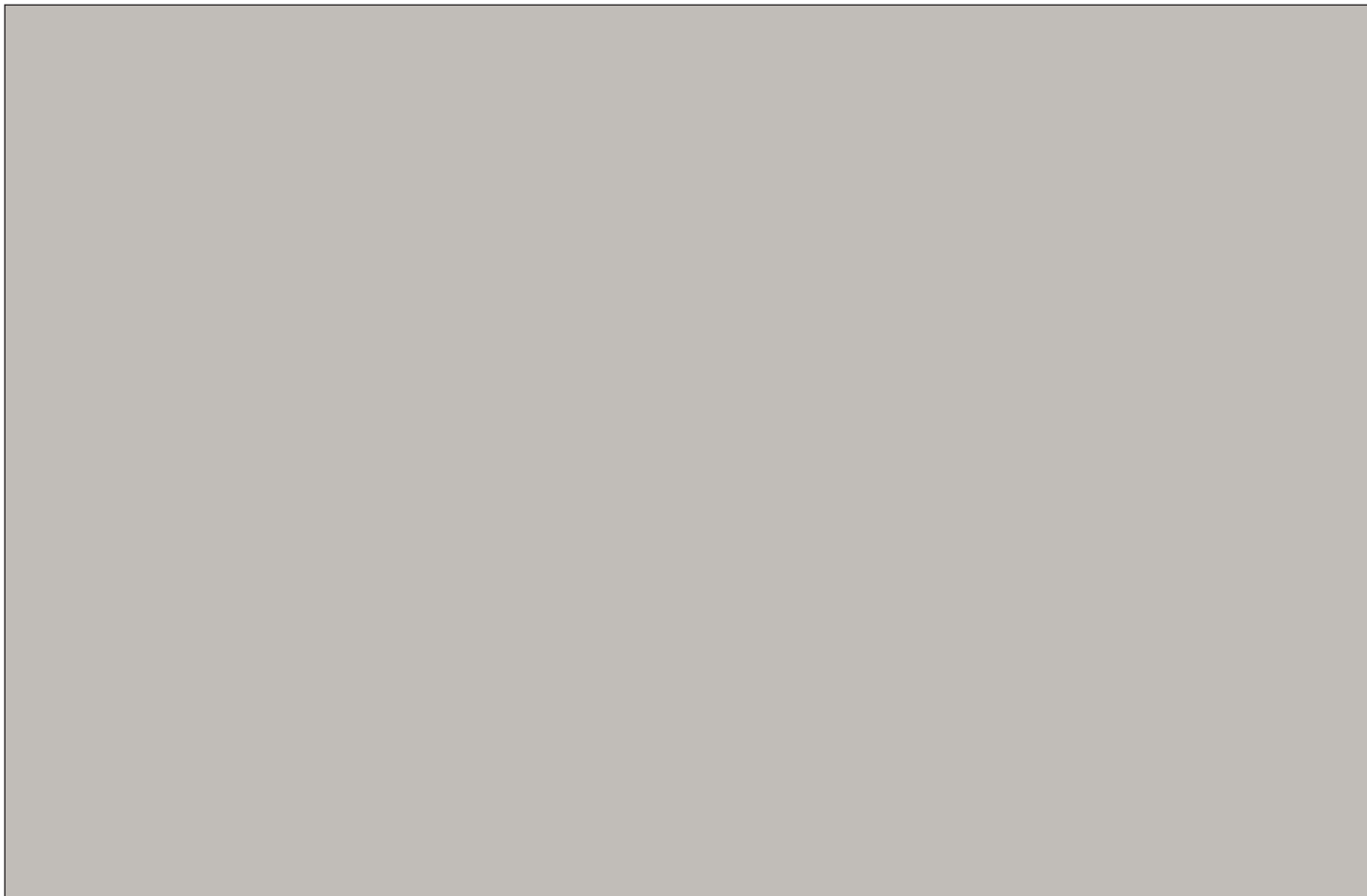
Váš vinohradník Matt Strugnell získal ocenění Grower of the Year 2017. Je to zcela jistě ocenění člověka, je to rovněž určitým dokladem možností vašich vinic v Sussexu?

Matt je naším vedoucím vinařství v Ridgeview již 17 let. Matt řídí všechny vinice Ridgeview, ve kterých skutečně neúnavně pracuje, aby zajistil hrozny nejvyšší kvality. To plně v souladu s názorem Mika Robertse, aby výjimečné hrozny mluvily samy za sebe. Matt také nabízí své zkušenosti a cenné rady i jiným vinařům v okolí a mimo jiné i předseda WineGB South East Vineyard Managers Forum, což hovoří samo za sebe.

Dnes můžeme říci, že děláte šumivá vína, která patří k těm nejlepším na světě. Toto označení si nárokují i vína z francouzské Champagne. Vaše vinice mají podobné podloží, vysazujete stejné odrůdy. Jak se vy sami díváte na vína z Champagne – jsou pro vás vzorem, výzvou, jdete vlastní cestou?

My tady „za kanálem“, v nové vinařské oblasti se s úctou díváme na Champagne, naprosto respektujeme a obdivujeme to, co udělali za posledních 200 let. Samozřejmě velkým šampaňským domům i drobným výrobcům po právu náleží označení výrobců těch nejlepších světových šumivých vín. My v Anglii chceme jít vlastní cestou,

Inzerce

Se sklenkou vína Ridgeview v ruce lze budoucnost anglického vinařství vidět v těch nejlepších barvách.

přestože ke stejnému cíli. Tady v jižní části Anglie máme přece jenom delší vegetační období, což nám umožňuje nabídnout poněkud ovocitější typy s bohatou přirozenou kyselinkou.

Mike Roberts vždy přiznával, že mu kolegové ve Francii ochotně poskytovali cenné rady u prvních ročníků. Již tyto rady nepotřebujete?

Od začátku jsme do Épernay „chodili na radu“ a ta spolupráce pokračuje dodnes, i když ne tak často jako v prvních letech. My jsme za našich 20 let také hodně zkušeností nasbírali, a to zejména co se týče respektu vůči místním podmínkám. Je pravda, že se na nás v Champagni z počátku dívali zvedavě, možná i s trochou nedůvěry. O deset let později s ohledem na počty a význam ocenění pro naše vína se jejich pohled změnil a například domy Taittinger a Pommery nyní do vinic v Anglii hodně investují. Jistě vědí, proč to dělají. Evropa je pro nás samozřejmě stále velmi důležitá, veškeré naše technologie pocházejí z Francie, Německa a Španělska. I když již technickou podporu nepotřebujeme, je pro nás Francie a její oblast Champagne stále velkou inspirací.

Vaše vína jsou na vládním stole v Downing Street, podávala se na Queen's Diamond Jubilee, vyvážíte do desítek zemí celého světa. Dodejme,

že mimo Francii. Nezměníte nějak tuto obchodní politiku?

Ve skutečnosti již máme dva dobré zákazníky ve Francii, jednoho v Antibes na jihu Francie a druhého přímo v Paříži. Víme, že export je velmi důležitý pro budoucí „udržitelost“ anglického průmyslu Sparkling Wine, stejně tak cítíme, jak důležité je silné postavení na domácím trhu. S velkým nárůstem výsadby ve Velké Británii bude na domácím trhu značný objem anglického vína, a tím i tvrdší konkurence. Je tedy pro příští léta zásadní, abychom vybudovali silné vztahy s našimi exportními klienty. Nyní, když jsme se stali vinařským rokem, to možná budeme mít i mnohem snazší. Navíc to byl pro nás skvělý rok i jinak: zatím nejlepší ročník v našich záznamech. Sami se těšíme, až bude uvolněn rok 2020 při příležitosti oslav 25. výročí Ridgeview.

Již jsme se zmínili, že i velké šampaňské domy, jmenujme alespoň Champagne Taittinger se svým Domaine Evermond (Chilhame v Kentu), mají zájem o vaši zem. Jak tento zájem hodnotíte?

Myslím, že je dostatečně vidět, jak některé z větších domů Champagne investující do vinic ve Velké Británii. Je to vlastně ocenění našich poloh v mezinárodním měřítku, je to přiznání kvality našich vín, stejně jako příslib do příštích let klimatic-

kých změn. Pro francouzské vinaře, kteří mají před očima zjevnou podobnost mezi oblastí Champagne a jihozápadní Anglií, to je snadná a pochopitelná volba. Myslím si, že v příštích několika letech zde uvidíme více šampaňských domů.

Když vaše víno Ridgeview Merret Bloomsbury 2002 získalo titul nejlepšího šumivého vína na světě, Mike tehdy čtyřikrát požádal organizátory, aby mu tuto zprávu potvrdili. Obdobného uznání se dostalo i vínu Ridgeview Grosvenor Blanc de Blancs 2006. Dnes si již takové zprávy nemusíte tolikrát ověřovat: a když se z onoho pomyslného vrcholu rozhlédnete, kde vidíte budoucnost Ridgeview?

To je opravdu ve zkratce skvělé shrnutí. Když jsme byli poctěni nejvyšším ohodnocením IWSC pro Bloomsbury 2002 a pak nejlepším šumivým vínem na světě v Decanter 2006, opravdu jsme se tehdy neodvážili ani snít o nějakých vyšších metách. Jen jsme se soustředili na to, aby v našem podnikání zůstala všechna naše srdce – tedy tak, jak to zakladatel Mike Roberts vždy cítil a dělal. Ani v nejděsivějších snech jsme ale neuvažovali o tom, že budeme vybráni jako nejlepší vinařství IWSC. Je trochu smutné, že se to nakonec stalo v den 4. výročí úmrtí Mika Robertse. Věděli jsme všichni, že tato sláva patří především jemu, a my jsme tu opravdu pocítili jeho přítomnost.

Zdá se, a vaše vína jsou toho dostatečně přesvědčivým dokladem, že lze budoucnost anglického vinařství vidět v těch nejlepších barvách. Nutně se tak objeví otázka ohledně „brexitu“. Neptáme se na to, zdali jste pro, či proti, ale na to, jak se to vše může projevit ve vašem vinařství, vlastně v celém ostrovním vinařském průmyslu?

Ať se situace vyvine jakkoliv, věříme, že to na našich vínech nikdo nepozná. Pro vinařství je důležité, že „brexit nebrexít“ naše vztahy, které jsme si vybudovali s našimi přáteli v Evropě, se nijak nezmění. Myslíme především ty vztahy osobní, které jsou ve světě vína důležitější než v jiných oborech. Jak jsme řekli již dříve: Evropa je pro nás velmi důležitá a bude tomu tak i nadále. To, co se změní, budeme muset nějak vyřešit, ale mezi přáteli to jistě půjde.

Připravil Jiří Trapek
Foto autor a archiv WineGB
a Ridgeview

Tipy na cestu

Tip 1.

Ockenden Manor

Jedním z nejlepších a nejkrásnějších míst, kde lze ochutnat vína ze Sussexu, je nádherné alžbětinské panské sídlo v západním Sussexu. Tím prvním, s čím se tu setkáte, je velmi působivé připomenutí historie místa a celého objektu: je vsutku co připomínat, protože první doložení majitelé, rodina Michelů, zakoupili Ockenden v polovině 16. století. Během času panství sloužilo mimo jiné jako židovská chlapecká škola, v době války tu byli ubytováni kanadští vojáci, dnes slouží jako luxusní hotel v oblíbených lázních. V nabídce jak pro hotelové hosty, tak i jiné zájemce najdeme nejen pozvánku na ochutnávku téměř třicítiky anglických vín v krásném sklepě hotelu, ale můžete se odtud vydat i na Sussex Vineyard Tour. Z města se dostanete do krásné přírody národního parku, v typické venkovské hospodě ochutnáte to nejlepší z místní kuchyně a pak ve vinařstvích Ridgeview a Bluebell Vineyard Estate i tolik ceněná šumivá vína.

Tip 2.

Brighton

Britové o tomto přímořském letovisku říkají, že to je nejšťastnější město v celé Velké Británii. Je pravda, že původně malá rybářská osada je dnes jedním z nejmladších a zároveň nejživějších měst království. Již na přelomu minulého století byl Brighton mezi aristokracií, která si tu „lécila přesytnost civilizací“, velmi oblíben. Časem se z Brightonu stalo v nejširším slova smyslu barevné město, klenot východního Sussexu, který každoročně vítá tisíce návštěvníků svoji pověstí nejšťastnějšího města, postavené na neuvěřitelné kulturní nabídce. Každá z malých čtvrtí města nabízí jedinečnou atmosféru vlastní zábavy (North Lanes), tance a barů (Kemptown) nebo neobyčejných kulinářských zážitků (Hannover). Hodně o tomto místě vypovídá jedna z bizarních turistických atrakcí, kterou je modrobílý dům s mořskými motivy postavený „na hlavu“. Právě takový pocit prý mají ti, kteří alespoň ve čtvrti Hove hledají v rušném letovisku trochu klidu.

Tip 3.

Národní park South Downs

Z patnácti pozoruhodných národních parků ve Velké Británii je deset v Anglii. Každý z nich si zachovává své dědictví a přirozené prostředí odlišným způsobem. Takovým je i Národní park South Downs, jehož půvabně zvlněnou krajinu zelených kopců ohraničených zářivě bílými křídovými útesy zkrášlily v posledních letech i řádky nových vinic. South Downs je mezi ostatními parky přitažlivý zejména tím, že jeho návštěvníci se mohou dotknout tradic a kultury oblasti více než kdekoli jinde. Pokud se rozhodnete zúčastnit se některého z takto zaměřených „programů“, pak se dostanete do téměř zapomenutého světa v krajině ukrytých vsí, starých statků, lidového pohostinství, a to vše v prostředí, které lidská práce utvářela v nebyvalé počtě v úctě přírodě. Samozřejmě můžete cestovat pohodlně, „opravdové“ zážitky ale získáte pěšky, na kole nebo na koni na 160 km dlouhé Downs Way. V Národním parku samozřejmě nepřijdete ani o víno a to můžete dokonce ochutnat v jednom z „nejšetnějších“ vinařství světa, v Rathfinny Estate. Nabízeno s téměř „nulovou uhlíkovou stopou“.

Jiří Trapek

V světě vína se pohybuje od dětství díky strýci z jihomoravských Nikolčic. Víno nezanedbával ani při studiích na pražském ČVUT ani později na FF UK. Po časopisech s technickým zaměřením přispěl svým dílem i ke vzniku prvních vi-

nařských odborných časopisů a během let se stal uznávaným odborníkem, což mu umožnilo členství v komisích řady domácích i zahraničních soutěží. Dnes si jako tanečník, zpěvák, včelař, řezbář a horolezec užívá vína ve vlastních vinicích a sklepě. Je přesvědčen, že není lepší škola pro psaní o víně, než udělat vlastní.